

POLİTİKA GÜNLÜĞÜ

HİKMET ÇETİNKAYA

Kemalist Devrim...

Cumhuriyet'in 70. yılını kutluyoruz...

Bir özel TV kanalını çeviriyorum. Konuşmacılar açık açık *"bir şeriat devletini"* savunuyorlar. Sözüm ona tartıştıkları konu üniversitedeki kız öğrencilerin *"türban"*la sınıfa girmeleri. Konuşmacılar *"fırsat bu fırsat"* deyip Kemalist devrime, laik Cumhuriyet'e saldırıyorlar.

İçlerinden birisi şöyle diyor:

"Türkiye'de din ve vicdan hürriyeti yoktur..."

Oysa kendi televizyonlarını kurmuşlar, istediklerini söylüyorlar...

Kimi dergileri karıştırıyorum, gazete sayfalarına yansıyan düşüncelerine bakıyorum...

Diyorlar ki:

"Birinci cumhuriyet, yaşlanmış ve çürümüştür..."

Saldırı ve küfür sürüyor...

Amaçları belli:

"Laik Cumhuriyet'i yıkmak..."

Bugün kara yobazlar, döneke sosyalistler, Kürt milliyetçileri birlikte yürüyorlar. Onlar Atatürk'e küfür ediyor, laik Cumhuriyet'i eleştirmenin ötesinde dinamitlemek için işbirliği yapıyorlar. Üstelik üç grup da aynı maskeyi kullanıyor:

"Demokrasi..."

1923 devriminde doğanlar bugün 70 yaşında...

1923 devrimini anlamak ve tanımak için salt askeri zafere değil, o günün sosyal, ekonomik, kültürel ve siyasal koşullarına da bakmak gerekiyor. Laik Cumhuriyet'in 1923'ten 1993'e dek geçirdiği evreleri iyice gözlemek, özümsemek zorunluluğu doğuyor.

70 yıllık bir süreç içinde, tek parti döneminden çoğulcu demokrasiye geçiş ve bugünlere geliş dek uzayan çizgide, demokrasiyi tüm kurum ve kurallarıyla yerleştiremediyse, bunun sorumlusu **Mustafa Kemal Atatürk** değildir. Ulus egemenliğinin tartışılmaz bir kanıtı olan 1924 Anayasası da o günün koşullarına göre çağdaştır. 1923 devrimi, demokrasiye açık Kemalist Türkiye'si'nin geleceğinin de simgesidir.

Türkiye'de demokrasinin işlerlik kazanamamasının nedenleri, Atatürk'ün ölümünden sonra Batı'da *"otoriter rejimler"* ile Türkiye'de *"milli şef"* yönetiminin baskıcı yönetimleridir. 1950 sonrası *"halkı kucakladığı"* sanılan DP iktidarı ise özgürlüklerin *"bireysel çıkarlara"* dönüştürüldüğü bir siyasal maceradır. 1950-1961 döneminde özgürlüklerin tümüyle yok edilmesine dönüş ise DP'nin kendi içindeki antilaik güçlerin parti içindeki egemenliğinden kaynaklanmıştır.

Kemalist devrimin 70. yılını kutluyoruz...

Bu devrim, Türkiye'nin kendi öz dokusunu yansıtan, sınıfsal bir tercihi olmayan bir aydınlatma hareketinin ürünüdür.

Tam 70 yıl sonra Kemalist devrime saldırma, onu yok sayma günümüzde moda olmuştur. Kemalist olmak, sosyalist olmak bugün küçümsenmektedir. Kendi değerlerimiz yok olmuştur. Onun yerini Bush'un *"yeni dünya düzenine"* ayak uyduran yükselen değerler almış, liberalizmin bahçelerinde kendi bireysel çıkarları doğrultusunda *"medya aracılığıyla"* alicı bulmuştur.

1923 devrimi, laik Cumhuriyet'i gerçekleştirmiş, kulluktan yurttaşlığa geçişi sağlamıştır. Laik Cumhuriyet'in ana ilkelerinden birisi de çağdaşlaşma olmuştur.

Şimdi 1993 yılındayız. Kimileri hala 70 yıl önceki Kemalist devrimi eleştiriyor. Ortaya çıkanlar *"Kemalist devrimi tartışalım"* mantığıyla hareket ediyor.

Neden?

Kemalist devrimin elbet yanlışları vardır. Ama asıl sorun, 70 yıl öncesine inip geçmişi sorgulamak değil, gelecek için ne yapmak gerektiğini tartışmaktır.

70 yıl önce toplumdaki tüm ulusal güçlerin bir araya gelip antiemperyalist savaşa katılmaları bir anlam taşır. Ulus bilincinin bu biçimde oluştuğunu da gösterir.

Ne diyor ozan **Nazım Hikmet**:

"Dağlarda tek

tek

ateşler yanıyordu

Ve yıldızlar öyle ışıltılı, öyle ferahtılar ki

şayak kalpaklı adam

nasıl ve ne zaman geleceğini bilmeden

güzel, rahat günlere inanıyordu

ve gülen bıyıklarıyla duruyordu ki mavzerinin yanın-

da,

birdenbire beş adım sağında onu gördü.

Paşalar onun arkasındaydılar.

O, saati sordu.

Paşalar: "Üç", dediler.

Sarışın bir kurda benziyordu.

Ve mavi gözleri çakmak çakmaktı.

Yürüdü uçurumun başına kadar,

eğildi, durdu.

Biraksalar

İnce, uzun bacakları üstünde yaylanarak

ve karanlıkta akan bir yıldız gibi kayarak

Kocatepe'den Afyon ovasına atlıyacaktı."

